

Zinner Simon És Bajtársai Szerbiában

Ezen a képen az édesapám, Zinner Simon látható. A kép az első világháború idején készült valahol a szerb fronton, tehát valamikor 1914 és 1918 között -- legalábbis így mesélte nekünk az édesapám. Az édesapám egy tank mellett áll. Ő az középen, aki zubbony nélkül van. [Ez feltehetően egy vasúti pórekocsira szerelt géppuska. -- A szerk.] Az apám az első világháborúban a k. u. k., a Monarchia hadseregének [lásd: hadsereg az Osztrák--Magyar Monarchiában] katonájaként szolgált. Gépkocsivezető lévén a tankosoknál szolgált. Tehergépkocsit vezetett a katonaságban, és ezt hasznosította utána a polgári életben is. Sofőrként helyezkedett el. A gépjármű-vezetői igazolványa az 5. számot viselte. Abban az időben nagyon kevesen tudtak gépkocsit vezetni. Az apám sofőrködött, nagyon jó állása volt, abban a viszonylatban, mikor kétszáz pengő havi fixről beszéltek, az apámnak háromszáz pengő fizetése volt, amiből nagyon jól meg lehetett élni. Így nagyon jó körülmények között éltünk, apám ugyanis a Leszámítoló Bank vezérigazgatójának, Kádár Gusztávnak a sofőrjeként dolgozott. Nagyon jó főnöke volt az apámnak, nagyon tisztelte, becsülte őt. Kádár Gusztáv a család barátja maradt apám korai halálát követően is. Édesanyám neki köszönhette, hogy egy tejbolt vezetését bízta rá. Mindkettőjük anyanyelve magyar volt. Apám hirtelen, 1932-ben halt meg. Tíz éves voltam akkor.